

Π Ε Τ Ρ Ε Σ

Μετα από δεκα χρονια ζωης (και εικοσι χρονια μετα το Οστρακο) μπορει η Γδρια να κανει ενα απολογισμο του εργου της. Σ αυτα τα δεκα χρονια διαμορφωσε τη ζωη και τον τροπο της μεσα απο οικονομικες περιπετειες και ποικιλες αλλαγες στον πνευματικο χωρο, που δεν την εθιξαν. Σημερα αρκετα απ οσα θελησε η Γδρια ειναι ευρυτερα γνωστα. Η αποσταση ομως αναμεσα στη γλωσσα και στα πραγματα μεγαλωνει με τη βοηθεια μαλιστα ενος μεγαλου μερους της ενεργης (κα, νεοκοπης) λογοτεχνιας μας. Η Γδρια λοιπον εχει ακομη σημαντικο εργο μπροστα της. Γι αυτο συνεχιζει τη δραση της μεσα απο τους καταλυτικους ορους της συγχρονης ζωης, που δεν ειναι σημερινοι αλλα κατασκευασμενοι. Γι αυτο το σημερα (που ειναι το χτες και το αυριο και το παντα) υπαρχει η Γδρια.

Σωκρ. Λ. Σκαρτσης

Νασαι αληθινος και απλος ειναι δυσκολο οσο ευκολο και συμφερον ειναι νασαι ψευτικος η να κανεις τον απλο. Γιαυτο, κι οταν ακομη μεσα μας παραδεχομαστε τη γνησιοτητα και την απλοτητα, ομως μπροστα της σωπαινουμε και την αγνοουμε, που ειναι χειροτερο κι απο το να την πολεμουμε. Ετσι, λαϊκιζουμε — δεν ειμαστε λαϊκοι, αντιγραφουμε — δεν εχουμε εμπνευση, αμυνομαστε για τη γλωσσα — δεν εχουμε γλωσσα, φωναζουμε και θορυβουμε — δεν ειμαστε απλοι και φυσικοι.

Σιγουρα τα πρωτα εντυπωσιαζουν και «καθιερωνουν». Ωστοσο ποτε θα μαθουμε οτι η ζωη ειναι στην αλλη μερια των φωτων και των προβολεων; Ειναι θεμα καθαρης ματιας.

Διονυσης Α. Καρατζας

Μαζικη Κουλτουρα

Δεν ξερω αν η πνευματικη αναπτυξη ενος λαου πρεπει να περασει μεσα απο τους «πολιτιστικους» συλλογους των

συνοικιών που λειτουργούν τα καλοκαιριά μόνο, οταν τα γι - πέδα είναι κλειστά και τελειωνει συνήθως το «Ουρανιο Τοξο» ή η «Λαμψη των Αστρων». δεν ξερω ακομα αν η κουλτουρα ενος λαου ειναι υποθεση μαζικη, οπως ολα σχεδον τα άλλα στη ζωη μας πλην του ερωτος. Εκεινο που ξερω ομως καλα ειναι πως η ωριμανση του ανθρωπου ειναι κυριως υποθεση ατομικη και συντελειται μεσα στη σιωπη.

Μακαρι η πνευματικη εξελιξη ν ακολουθουσε τον ίδιο ρυθμο της τιμης των προϊοντων που οι εμποροι με ευκολια εκπληκτικη ανεβαζουν καθε μερα. Κι αφου δε γινεται αυτο — οι εμποροι θα ειχαν πεσει ηδη πανω της σαν τα κορακια — ευκολα συμπεραινει κανεις πως η κουλτουρα ειναι μεν αγαθο, οχι ομως καταναλωτικο και επομενως δεν μπορει να μπει στη μαζικη παραγωγη και καταναλωση.

Κωστας Λογαρας

